

מה, אסור לדעת פסוק? מה יש?

איש אחד חכם
היה גר במתחם
היתה לו השקפה סדורה
שיטה מגבשת, עמדה ברורה.

וכך אמר:
הכל מערפל בעליל,
ואי אפשר להכליל,
אין יהודי טוב, ואין ערבי רע,
הכל פשוט, ענין של בחירה.

פעם אחת, הוא ממש חגג,
ממש פתח שמפניה על הגג,
אז הוא טען בפרוש,
כי אין נפלא בגרוש.

יגרשו סרוגים ומכלילים,
יבואו יחפים עם חלילים,
ותשמר ההשקפה הטוהרה,
כי האידיבידואל בעל בחירה.

יום אחד נעלם הגדר,
היחפים שעטו בעדר.
מידענו נעל אז בחדר,
חשש לראות,
קוה שהאידיאולוגיה בסדר.

פראי אדם חיות על נשמים,
שפכו דם כמו מים,
מוחו הגה תסריטי אימה,
אינדיבידואלים אחוזי חמה.

ואז דפקו על הממ"ד,
בעדינות עם היד,
כמה יהודים שבאו לחלץ,
כמה נשמות שלבם התפלץ.

ומידענו פחד לפתח,
אולי אלו גם באו לטבח,
זה ערבי דובר עברית,
חשב, ונבעת מהתסריט.

נסו החילים להוכיח,
שהם לא באו מרפיח,
נסו להעלות,
הוכחות מהעמק לדלות.

והוא לא השתכנע,
אתה ערבי שקצת יודע,
כך טען מעבר לדלת,
כך חשש בנפש מבהלת.
עד שאחד מחילי צה"ל,

הניח יד על הראש ממעל,
וקרא בקול נרעד,
שמע ישראל ה' אחד.

"אתם משלנו" הדף באחת,
וקרא מהדלת הנפתחת.
פתאום הוא חש בטוח,
מהר וחש לפתח.

ואחרי שנים של נסיון,
לבנות חומות של הגיון,
להסביר ולצוח,
לטען ולהוכיח.

להיות אוביקטיבי,
כזה מן תל אביבי,
שמאלן אינטליגנט וקר,
לראות במבט מנכר.

פתאום פסוק עתיק,
הצליח על כזה מן תיק,
והוא עדין מתבייש,
מסמיק, ושואל
מה, אסור לדעת פסוק? מה יש?